

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 524

BẠN KHÔNG BIẾT CHÂN TƯỚNG SỰ THẬT THÌ LÀM SAO QUAY ĐẦU!

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con đã ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai ngày 17/05/2021.

*****

Bạn không biết chân tướng sự thật thì làm sao quay đầu! Biết thế nào là sai quấy, biết thế nào là bất thiện thì ta mới chịu thay đổi. Đa phần chúng ta cho rằng mình đúng. Con người cả một đời sai lầm, sai đến tận cùng, không có chỗ quay đầu. Ta được gần Thầy tốt bạn hiền, có được những tấm gương soi chiếu thì mới biết mình sai ở đâu. Chúng ta rất khó tự nhận ra, rất khó tự giác ngộ, rất khó tự bùng tỉnh để quay đầu!

Những tập khí lỗi lầm của chúng ta được nhắc đi nhắc lại nhiều lần nhưng chúng ta vẫn không thay đổi, bởi vì chúng ta không nhận ra mình đang sai. Chúng ta phải nhìn vào Phật Bồ Tát, nhìn vào những bậc Thầy đáng kính, học tập & bắt chước cách họ đối nhân xử thế thì may ra mới tiến bộ. Chúng ta phải nương theo một vị Thầy! Cả cuộc đời Thầy rất may mắn, mấy chục ngàn giờ chỉ dịch những bài giảng của Hòa thượng Tịnh Không. Thầy không có sự xen tạp, không theo bất kỳ một dòng tư tưởng nào khác, một vị Thầy khác. Nhờ vậy mà tâm Thầy định được & sáng suốt. Nếu chạy Đông chạy Tây thì phiền não rầy đầy.

Sai lầm của chúng ta là chúng ta không nhận ra chính mình đang sai. Thậm chí chúng ta còn ngoan cố. Khi có người nhắc nhở, chúng ta tự ái, cống cao ngã mạn cho nên không thể quay đầu. Trước đây, khi đi giảng ở một số đạo tràng, Thầy nói mọi người hãy trút bỏ tập khí như trút bỏ thùng rác, rửa thật sạch thùng rác đó để bắt đầu lại từ đầu, chứa đựng những điều tốt đẹp. Khởi đầu tốt thì mới có kết quả tốt. Không có khởi đầu tốt thì vĩnh viễn không có kết quả tốt. Thầy nhận rõ thấy họ bao chao, xao động, tu hành nhiều năm nhưng tham sân si mạn vẫn tràn đầy. Như vậy thì càng tu càng nhanh vào địa ngục, ngạ quỷ. Chỉ cần tâm chúng ta chuyên nhất thì chúng ta liền nhận ra điều đó. Những đạo tràng đó ngày nay gần như đã tan rã, không biết họ còn tu hành hay không. Thầy khuyên nhưng họ không nghe. Họ cho rằng Thầy nói quá lời.

Thích Ca Mâu Ni Phật nói rõ: “Cần tu GIỚI - ĐỊNH - TUỆ. Diệt trừ THAM - SÂN - SI”.

Chúng ta không diệt trừ mà thay chỉ đối đối tượng, tham trở nên vi tế. Trước đây chúng ta tham tiền tài vật chất, bây giờ tham pháp. “Giới” không chỉ bao gồm 5 giới “không sát sanh, không nói dối, không trộm cắp, không tà dâm, không uống rượu”. “Giới” còn là luật pháp quốc gia, thuần phong mỹ tục, là chuẩn

mục, chừng mực trong tâm mình để mình không sai phạm. Chúng ta phải biết chừng mực, phải biết kiểm soát mọi việc. Kể cả trong một buổi chia sẻ, chúng ta nói quá 10 phút, không kiểm soát được thời gian cũng là phạm giới. Người tu hành phải biết kiểm soát tâm của mình cho có chừng mực, từ đó kiểm soát việc làm của mình cũng phải có chừng mực.

Từ xưa đến giờ, có một điều Thầy nhận ra Thầy kiểm soát tốt đó là về mặt thời gian. Thầy không bao giờ để ló 3 phút, 5 phút. Có “**giới**” thì sẽ có “**định**”. “**Định**” là khi tâm mình định lại, mọi sự đều được giải quyết bằng trí tuệ nên đều nhẹ nhàng, thông suốt. Chúng ta phải động não thì mới đỡ cực thân, làm việc có trí tuệ thì công việc diễn ra sẽ nhẹ nhàng, hiệu quả.

Thầy không bao giờ mở quạt số 5, bởi vì mức cao nhất đó là không có chừng mực. Chúng ta chỉ nên bật mức số 3, số 4 thôi. Đó là chừng mực của tâm mình. Khi sử dụng lò điện, chưa bao giờ Thầy bấm số 7 mà chỉ bấm số 6. Nóng vội, gấp gáp ở chính nơi tâm mình. Chưa bao giờ khi sử dụng các thiết bị điện tử mà Thầy mở một phát hết cỡ. Đó là tâm từ bi đối với đồ vật. Đây là kinh nghiệm nhỏ để mọi người tự thể hội tâm của chính mình. Gần như cả một cuộc đời chúng ta lúc nào cũng khẩn trương, nóng vội. Mọi người không nhận ra nhưng chính những thao tác đó thể hiện tâm nóng vội của mình. Chúng ta ra chợ, đi mua đồ thì sẽ nhận ra mình cần phải làm gì để yêu thương mọi người. Chúng ta mua trái nhỏ, mua đồ sắp hỏng để giúp đỡ người bán hàng, nhường sự thuận tiện cho người khác.

Phật dạy: “**Tình dữ vô tình, đồng viên chung tử**”. Đá cát, các thiết bị là “**vô tình**”, nhưng chúng ta phải khởi lòng yêu thương tất cả. Thầy đi một vòng trong vườn liền biết cây nào thiếu nước, cây nào cần chăm sóc nhiều hơn. Chúng ta phải có lòng yêu thương, không chỉ yêu thương con người, mà phải yêu thương tất cả mọi sự mọi vật. Chúng ta sử dụng bất kỳ một thiết bị dụng cụ nào đó, nếu nó sắp hỏng, chưa kịp hỏng thì mình đã phải sửa chữa rồi. Đó là tâm từ bi. Quan trọng là chúng ta phải luôn kiểm soát mọi hành động của mình, phải luôn ở trong chuẩn mực.

Hòa thượng nói: “**Tâm của chúng ta vốn dĩ là tâm Phật. Đáng tiếc là chúng ta đã mê mất đi chính mình!**”. Tự tánh của chúng ta là thuần thiện, thuần tịnh, không khác gì tâm của Thích Ca Mâu Ni Phật. Tâm của chúng ta bị vùi rất sâu trong tham sân si mạn. Chúng ta mê mất đi chính mình cho nên mới bị trầm luân nhiều kiếp sanh tử luân hồi, không thể thoát ra được. Sáu cõi là Trời, Người, A Tu La, Địa ngục, Ngã quỷ, Súc sanh. Trong 6 cõi này, chúng sanh càng mê càng sâu, càng đọa lạc, càng đau khổ. Chúng ta dần dần quán sát thấy kiếp người sanh – lão – bệnh – tử. Chúng ta không thay đổi được định luật này. Vậy mà người ta vẫn không tỉnh ngộ, vẫn tham sân si mạn, tự tư tự lợi, lúc nào cũng muốn hơn người khác cho nên khổ vô cùng tận.

Hôm qua Thầy nói chuyện với một người mà Thầy không hề quen biết. Cô ấy mong được Thầy giúp đỡ vì cô ấy quá khổ mặc dù có rất nhiều nhà cửa tiền bạc. Chồng cô ấy có nhiều bò bạch, lại còn cờ bạc. Cuộc đời này không chỉ có bệnh khổ mà còn có rất nhiều loại khổ. Chúng ta quá khổ rồi mới thống thiết kêu khổ!

Hòa thượng nói: **“Nếu ngay một đời này chúng ta không được học Phật pháp, không nhìn thấy chân tướng sự thật thì không thể quay đầu”**. Thậm chí nhiều người tu học lâu năm nhưng không thể thoát khỏi sự sai khiến của tập khí. Một anh chàng từng đi hộ niệm, có một cô bồ, được đồng tu nhắc nhở nhưng anh ấy không vượt qua được. Anh ấy nói: **“Tôi biết địa ngục là đáng sợ nhưng tôi không thể thay đổi”**. Họ từng nghe nhân quả, từng nghe đạo lý, nhưng không thể thay đổi tập khí xấu ác của mình. Thế mới biết chúng sanh rất khó quay đầu! Họ biết nhưng không thể nhận ra chân tướng của nó cho nên vẫn bị nó sai khiến. Họ chắc chắn sẽ khổ đau, chỉ là khổ đau chưa đến!

Phật Bồ Tát biết rõ chân tướng sự thật, không ngừng cảnh báo, nhắc nhở chúng ta, nói tường tận về sanh – lão – bệnh – tử nhưng chúng ta không tin Phật. Có một người làm ra rất nhiều tiền của, **“tiền vào như nước”**, địa vị cao. Nhân tiện một lần đi Sài Gòn công tác, ông ấy đi kiểm tra sức khỏe thì phát hiện mình đang bị ung thư thời kỳ cuối. Từ lúc biết kết quả ung thư đến lúc chết chỉ trong vòng đúng 10 ngày. Ông ấy sụp đổ hoàn toàn.

Chúng ta không lưu trong tâm mọi sự cảnh báo của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền. Đến lúc sự thật rõ ràng thì chúng ta chịu không nổi. Chúng ta phải biết được rằng sự cảnh báo, nhắc nhở của Phật Bồ Tát là chính xác, không thể nào khác được. Vô thường, sanh - lão - bệnh - tử là định lực. Dù chúng ta là bất cứ ai cũng không thể cầu may. Chúng ta nắm rõ chân tướng sự thật đó rồi thì khi gặp phải sẽ không ngỡ ngàng.

Hòa thượng nói: **“Cơ hội chúng ta được gặp Phật pháp là vô cùng hiếm có và may mắn. Chúng ta hiểu được chân tướng sự thật, nghe được những lời nói chân thật của Phật để trân trọng những thứ không thật, từ đó làm ra những việc có giá trị chân thật có ích cho cuộc đời”**. Chúng ta biết pháp môn Tịnh Độ, biết pháp môn một đời có thể vãng sanh thành Phật. Dĩ nhiên phải trải qua nhiều kiếp tu hành mới có thể thành Phật, nhưng vãng sanh thành Phật.

Biết bao nhiêu người không được nghe Phật pháp, thậm chí nghe rồi mà không tin. Cuộc đời này chúng ta làm gì có thời gian để trách móc giận hờn! Chúng ta chỉ mãi mê lo vun vén cho sự không thật, lo vun vén cho bản thân. Thầy thấy xung quanh mình có nhiều người bỏ Phật pháp, họ làm được nhiều tiền nên họ không cần tu. Người bỏ pháp môn Tịnh Độ lại càng nhiều hơn. Nhưng đó là việc của họ.

Hôm qua có một việc Thầy cảm thấy chấn động. Thầy đi chợ mua khoai, mua mướp, mua hàng chục ký. Bà bán hàng tặng cho Thầy 20 kg khoai & đậu que. Thầy chạy xe vào làng, đến một gia đình đông con để tặng lại cho họ. Thầy vào đến nơi thì thấy hai vợ chồng họ đang gõ mõ tụng Kinh niệm Phật. Thầy tưởng là họ bỏ tu từ lâu mà không ngờ họ vẫn giữ được thời khóa của gia đình. Họ không bỏ cuộc, vẫn tụng Kinh niệm Phật. Thầy mừng rơi nước mắt! Thầy âm thầm để hai túi đậu que và khoai ở trước cửa nhà họ, lặng lẽ dắt xe đi một đoạn rồi mới nổ máy ra về.

Chúng ta cần nhận ra chân tướng sự thật để ứng xử phù hợp với mọi sự xung quanh mình. Phàm phu khởi tâm động niệm đều là tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, thân xác lúc nào cũng chìm đắm trong hưởng thụ năm dục sáu trần. Gàn tiền thì dính tiền, gàn sắc thì dính sắc, gàn ăn thì dính ăn, gàn ngủ thì dính ngủ.

Chúng ta chỉ nên duy trì cuộc sống ở mức vừa đủ, ăn uống sinh hoạt điều độ, vừa phải, không nên dư thừa. Sức khỏe của chúng ta không phải là của riêng mình mà là của mọi người. Thầy vừa đặt lưng xuống liền ngủ ngay, không mộng mị, khi tỉnh dậy lúc 3h50' sáng thì cảm thấy đầu óc nhẹ nhàng, tỉnh táo. **Chúng ta ăn uống ngủ nghỉ không phải để hưởng thụ cá nhân mà là để tận lực hi sinh phụng hiến, phục vụ chúng sanh. Hòa thượng dạy: “Không vì chính mình cầu an lạc, chỉ nguyện chúng sanh được là khổ”.**

Chúng ta dùng sự vô thường để làm ra sự chân thường. Thích Ca Mâu Ni Phật dùng 80 năm của thân vô thường để độ hóa chúng sanh. Hòa thượng dùng thân giả tạo trong 96 năm để làm ra biết bao nhiêu việc lợi ích chúng sanh. Giờ đây cỗ máy ấy đã mòn mỏi, gàn như không thể cử động được nữa. Chúng ta nhận biết rõ chân tướng sự thật để ứng xử, đối đãi phù hợp, làm việc, khởi tâm động niệm không còn tự tư tự lợi mà chỉ hoàn toàn hi sinh phụng hiến.

Bài học hôm nay, Hòa thượng nói: **“Không biết chân tướng sự thật thì làm sao để quay đầu! Chúng ta cho rằng thân ta là thật, tài sản của ta là thật cho nên rất đau khổ. Nếu chúng ta biết đó đều là giả thì sẽ không đau khổ”.**

Hôm qua một người bạn thân gọi điện hỏi thăm Thầy: *“Thầy lúc này có tăng cân không? Mọi việc vẫn bình thường chứ hả?”*. Họ thực sự rất lo lắng cho Thầy vì cách đây vài năm Thầy từng ốm rất nặng. Thầy trả lời: *“Tôi vẫn bình thường, tôi chưa chết. Tôi biết rõ rằng là mình sẽ chết. Quan trọng là những ngày còn sống, mình tận tâm tận lực vì chúng sinh”*. Có những buổi học vào buổi sáng, Thầy tưởng rằng mình không thể kết thúc bài giảng, nhưng Thầy vẫn cố gắng vượt qua những vấn đề về sức khỏe để hoàn thành bài giảng. Thân sinh lý đã có vấn đề thì tâm lý phải vững chãi mới không bị gục ngã.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!